

*Квашук Д. – магістр факультету
культури і мистецтв Східноєвропейського*

*національного університету імені Лесі Українки,
науковий керівник – кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри історії, теорії мистецтв*

та виконавства Східноєвропейського національного

університету імені Лесі Українки С. Л. Панасюк

Творча діяльність Віктора Герасимчука

В. Герасимчук – один з яскравих представників сучасної української композиторської школи, у доробку якого образи кохання, родини, людських стосунків займають провідне місце. Талановитий митець є автором численних пісень та романсів, інструментальних, вокально-симфонічних, хорових, камерно-інструментальних творів.

Чимала пісенно-хорова спадщина В. Герасимчука сприяла кристалізації нових прийомів розкриття художнього образу. Це – самобутня, яскрава стильова лінія в багатій хоровій літературі. Композитор багато працював у хоровому жанрі, охоплюючи його розмаїті форми.

Характер письма композитора – свобода і гнучкість голосоведення, взаємозв'язок підголосковості з прийомами більш розвинутого поліфонічного письма, складної гармонічної мови.

Особливе натхнення у Віктора Герасимчука викликала лірична пісня. Він надавав перевагу зразкам широкого ліричного розспіву, тонких і ніжних душевних нюансів. Це лірика глибинна, зосереджена і дуже чутлива до емоційних градацій, які майже ніколи не бувають різкими чи бурхливо експресивними.

У композиторському стилі викладу ліричних пісень переважають два способи: перший – лірична мелодія вирізняється сольним виконанням і лише поєднується з хором чи підтримується ним («Горить моє серце»); другий – ліричний образ твориться лише хором. Це переважно протяжні, широко розспівні, з вибагливою імпровізаційною складною мелодією («Вечірня година»).

Функції хору полягають у підтримці й емоційному доповненні солюючої мелодії, відтворенні смислових нюансів, підкресленні гармонічних світлотіней.

Варто зауважити, що у вокальній творчості композитора фігурують тексти поетів-сучасників В Сосюри, Д Павличка, П. Біби, С. Бабія, Д. Луценка, О. Богачука, П. Маха, Й. Струцюка, В. Гея.

Пісня «Ожини» стала настільки популярною, що її стали вважати народною. Як приклад любовної лірики можна назвати пісні та романси «Все, все покинуть, до тебе поинуть» текст Лесі Українки, «Вальс вірності», «Стежка кохання», «Вікно чекання» тексти П. Маха, «Жіноча вірність» текст В. Куликовського, «Ой дівчино-зоре» текст Х. Никитчук, «Я жду тебе» текст Д Луценка, «Я зустрів тебе» текст В. Калитенка і багато інших.

Особливе місце в творчості В. Герасимчука займає поезія Лесі Українки. Форма поезій поетеси вражає надзвичайною різноманітністю метрики, ритміки. Відомо, що 220 народних мелодій було записано з голосу Л. Україну її чоловіком – музикознавцем – фольклористом К. Квіткою. Музика давала поетесі творче натхнення.

«Горить моє серце», «Вечірня година», «То була тиха ніч чарівниця», «Ой не зникли золотії терни», «Надія», «Якби мої думи німії» – це далеко не повний перелік творів В. Герасимчука на тексти Лесі Українки.

Цих двох талановитих митців об'єднує багато спільного, не дивлячись на те, що між ними – часова прірва у століття.

Література:

1. Волинь у житті та творчості письменників : зб. Наук. праць – Луцьк : Вежа, 1995. – 158 с.
2. Герасимчук В. Горить моє серце : хори та солоспіви на сл. Лесі Українки / В. Герасимчук. – Луцьк. – Надст. 1994. – 88с.
3. Матвійчук Л. Пісні волинського композитора / Л. Матвійчук // Рад. Волинь. – 1990. – 29 травня.